

മഹത്തായ
തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ
സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം
നീണ്ടു വാഴട്ടെ!

(റേഡ് ഫ്ലാഗ്, No. 3, 1966)

ചൈനാ പബ്ലിക്കേഷൻസ്,
കല്ലായ് റോഡ്, കോഴിക്കോട്-2,

കേരളം.

[ഏപ്രിൽ 1970]

Long Live
The Great Proletarian
Cultural Revolution!

(Red Flag, No. 3, 1966)

CHINA PUBLICATIONS

KALLAI ROAD, CALICUT-2.

KERALA

(April 1970)

മഹത്തായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം നിന്നാരു വാഴട്ടെ!

(1966ലെ 3-ാം നമ്പ്റ്റ് റെഡ് ഫ്ളാഗിന്റെ
മുഖപ്രസംഗം)

ചെയർമാൻ മാവോ സെ തുങ്ങിന്റെയും ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റിയുടെയും നേരിട്ടുള്ള നേതൃപത്തിൻ കീഴിൽ ചരിത്രത്തിൽ യാതൊരു സാമൂഹ്യവുമില്ലാത്ത ഒരു മഹത്തായ ബഹുജന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം, ഒരു ഹിമപ്രവാഹത്തിന്റെ തട്ടക്കനാവായ്ക്കു കെട്ടിയോടുകൂടി അതിവേഗത്തിലും ഉജ്ജ്വലപഥത്തോടുകൂടിയും കെട്ടിച്ചുവിടപ്പെടുകയാണ്.

മാവോ സെ തുങ്ങ് ചീനയുടെ മഹത്തായ രക്തപതാക ഉയരത്തിൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് തൊഴിലാളികളുടേയും കഷ്ടകരുടേയും സൈനിക ഭടന്മാരുടേയും വിപ്ലവകാരികളായ കാമ്പർമാരുടേയും വിപ്ലവകാരികളായ ബുദ്ധിജീവികളുടേയും ബഹുജന വിഭാഗങ്ങൾ, പാട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് നഴ്ത്തുകയെന്ന ബുഷ്പാസിയുടെ പ്രതിനിധികളേയും എല്ലാത്തരം ഭീകര സ്വഭാവങ്ങളേയും, ബുഷ്പാസിയേയും ഫ്യൂഡൽ വർത്തിന്റേയും എല്ലാ രൂപങ്ങളിലുമുള്ള അധഃപതിച്ച പ്രത്യയ ശാസ്ത്രത്തേയും തുടർത്താത്തതുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയവും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായ മുന്നണികളിൽ ഇന്നോവരെ അനുഭവപ്പെടാത്ത ഒരനുകൂല സാഹചര്യം ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മേൽകൂരയിലും പ്രത്യയശാസ്ത്രരംഗത്തും എന്തൊക്കെ ബുഷ്പാസിയുടേതായുണ്ടോ അവയെന്തൊക്കെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യാനും, എന്തൊക്കെ തൊഴിലാളി വർത്തിന്റേതായുണ്ടോ അവയെന്തൊക്കെ പരിപോഷിപ്പിക്കാനുമുള്ള ഒരു അങ്ങേയറ്റം തീക്ഷ്ണവും സങ്കീർണ്ണവുമായ സമരമാണിത് — മുതലാളിത്തം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ബുഷ്പാസിയും, അതിനെ തടക്കാൻ ദുരന്വിശ്വയം ചെയ്യുകൊണ്ട് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും, തമ്മിലുള്ള ഒരു ജീവനരണ സമരമാണ് ഇത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യവും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സാമ്പത്തികാടിത്തറയും സുദൃഢീകരിക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനും കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നും, നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടേയും രാജ്യത്തിന്റേയും നിറം മാറുമോ ഇല്ലയോ എന്നുമുള്ള പ്രശ്നത്തെ ഈ സമരം ബാധിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടേയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റേയും ഭാഗ്യേയത്തേയും ഭാവിയേയും മാത്രമല്ല ലോകവിപ്ലവത്തിന്റെ ഭാഗ്യേയത്തേയും ഭാവിയേയും കൂടി അതു ബാധിക്കുന്നു.

അധഃപതിക്കാൻ ഇടയുള്ളതും തൽഫലമായി പ്രതിവിപ്ളവകാരികളായി മാറുന്നതുമാണ്. മാത്രമല്ല പെററി ബർഷപാസിയുടെ തനിയെ തല പൊക്കുന്ന സ്വാധീനം മുതലാളിത്തത്തെ മുടക്കമില്ലാതെ കിളിത്തു വളരാൻ ഇടയാക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയാധികാരം പിടിച്ചു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിപത്തു് തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം ഇപ്പോഴും അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിനു് ശേഷവും മുതലാളിത്ത പുനഃസ്ഥാപനത്തിന്റെ അപകടം ഇപ്പോഴും നില നില്ക്കുകയാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗുരുതരമായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നതിലും ആവശ്യമായ നടപടികൾ എടുക്കുന്നതിലും പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടേയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെയും നിറം മാറുന്നതിൽ ഹാനിപ്പെടുകയാണെന്നുമാണ്.

ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഉടമാവകാശത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പരിവർത്തനം സാധിതപ്രായമായതിനുശേഷവും മറിച്ചിടപ്പെട്ട പ്രേഭവർത്തിന്റെയും മുതലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ശക്തികേന്ദ്രമാണ് ബൂഷ്പാ, ഫ്യൂഡൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ. പുനഃസ്ഥാപനത്തിനുള്ള അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും ഒന്നാമതായി ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത് പ്രത്യയ ശാസ്ത്രരംഗത്തിന്റെമേൽ തങ്ങളുടെ പിടത്തം സ്ഥാപിക്കാനും, ബഹുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാനായി സാധ്യതയുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയും അധഃപതിച്ചു തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാനുമാണ്. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ അട്ടിമറിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ബൂഷ്പാസിയുടെ തെയ്യാറെടുപ്പാണ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിടിച്ചുപറ്റലും ബഹുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ വാഞ്ഞടക്കലും. അങ്ങിനെ അവസരം പകപമാകുമ്പോൾ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി രാഷ്ട്രീയാധികാരം പിടിച്ചുപറ്റാനായി അവർ ഒരു കൂട്ട് (ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്നവരുടെ പൊടുന്നനവെയുള്ള അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കൽ) സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷം ഒരു തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ളവം ആത്മാർത്ഥതയോടെ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ സോവ്യറ്റ് യൂണിയൻ പരാജയപ്പെട്ടു. ബൂഷ്പാപ്രത്യയശാസ്ത്രം കടിഞ്ഞാണാറ് അങ്ങുമിങ്ങും ഓടി ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ അത് മലിനപ്പെടുത്തുകയും മിക്കവാറും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാൻ കഴിയാത്തമട്ടിൽ ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബന്ധങ്ങളെ തരക്കുവെക്കുകയും ചെയ്തു. സ്റ്റാലിന്റെ മരണശേഷം ക്രൂഷേവ് തിരുത്തൽ വാദ ഗ്ലൂപ്പിന്റെവക ബഹുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ ഒരു കൂട്ടൽ ധിക്കാരപരമായ പ്രതിവിപ്ളവം വാഞ്ഞടക്കലും ഉണ്ടായി. ഈ ഗ്ലൂപ്പാകട്ടെ ഇതോടെ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യത്തെ അടിമേൽ മറിക്കാൻ വേണ്ടി അതിന്റെ “കൊട്ടാര” വിപ്ളവം സംഘടിപ്പിക്കുകയും പാർട്ടിയേയും സൈനികവും ഗവൺമെന്റ് തലത്തിലുള്ള അധികാരത്തെയും പിടിച്ചുപറ്റുകയും ചെയ്തു.

1956ൽ ഹങ്കറിയിലുണ്ടായ പ്രതിവിപ്ളവ സംഭവത്തിലും ക്ഷുപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും കൊള്ളകൾ സംഘടിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി തെരുവുകളിലേക്കിറങ്ങി.

റങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പെ അവിടത്തെ പ്രതിവിപ്ലവകാരികളും ഇതേപോലെ ബഹുജനാഭിപ്രായം പാകപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. സാമ്രാജ്യത്വമായിരുന്നു ഈ പ്രതിവിപ്ലവസംഭവം കുത്തിപ്പൊക്കിയത്. പെറേറാഫി ക്ലബ്ബിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഒരു ശുപാധിയിരുന്നു അതാരുംഭിഷ്ടത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മുദ്ര അന്നും ധരിച്ചിരുന്ന ഇക്വിനാഗി-“സിംഹാസനത്തിൽ കയറുകയും” പ്രതിവിപ്ലവകാരികളുടെ മേധാവിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഒരു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസാംസ്കാരിക വിപ്ലവം നടപ്പിലാക്കാനേയും ബുഷ്പാ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രത്തെ ഉജ്വലനാശം ചെയ്യാൻ അശ്രാന്ത പരിശ്രമം നടത്താനേയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ സമുദായിപത്യം സുദൃഢീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും അതേ പോലെതന്നെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായം കെട്ടുറപ്പുള്ളതാക്കാൻ സാധ്യമാവുന്നതല്ലെന്നും ഈ സമുദായിപത്യത്തിന്റെ സാർവ്വദേശീയ പരിത്രാണഭവം കാട്ടിത്തരുന്നു. ബുഷ്പാശുശയങ്ങൾ അനിയന്ത്രിതമായി വ്യാപിക്കുന്നപക്ഷം അതനിവാര്യമായും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാർവ്വദായിപത്യത്തിന്റെ അട്ടിമറിയിലേക്കും ക്രൂഷേവിനെപ്പോലെയുള്ള ബുഷ്പാപ്രതിനിധികളുടെ-ഇവരാണെങ്കിൽ ഒരു “കൊട്ടാരം” വിപ്ലവത്തിൽകൂടെയോ ഒരു പട്ടാളകൂപ്പിൽ കൂടെയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ഇവരണിന്റെ ഒരു കലപ്പിൽകൂടെയോ രാഷ്ട്രീയധികാരം പിടിച്ചുപറയുന്നതാണ്- തലപൊക്കലിലേക്കും നയിക്കുന്നതാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സമുദായിപത്യം സുദൃഢീകരിക്കേണ്ടമെങ്കിലും, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാർവ്വദായിപത്യത്തിന് കീഴിലുള്ള ഒരുരാജ്യം സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മായപക്ഷത്തിലേക്കു മുന്നേറണമെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം അനുപേക്ഷണീയമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പ്രത്യയശാസ്ത്രം പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടതും ബുഷ്പാ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രം ഇല്ലായ്മചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. മാത്രമല്ല തിരുത്തൽ വാദത്തിന്റെ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രപരമായ വേരുകൾ പൂണ്ണമായും പഠിച്ചു എറിയേണ്ടതും മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസെ തുടങ്ങി ചിന്തയുടെ വേരുകൾ ആഴത്തിൽ നാട്ടേണ്ടതുമാണ്.

വിവിധ രംഗങ്ങളിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൽ ഉജ്ജ്വലമായ പരിശ്രമങ്ങൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിനും അവശ്യം ആവശ്യമാണ്. ഈ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയൊക്കെത്തന്നെ ഉടനീളം ഒരു ചക്രപ്പലെൻ ഉണ്ടായേ തീരൂ. ഇതാണെങ്കിൽ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗവും ബുഷ്പാസിയും തമ്മിലുള്ള വർഗ്ഗസമരം, സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാതയും മുതലാളിത്തപാതയും തമ്മിലുള്ള സമരം, പ്രത്യയ ശാസ്ത്രരംഗത്ത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ബുഷ്പാസിയും തമ്മിലുള്ള വർഗ്ഗസമരം എന്നിവയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

നൂലാവ് മാവോസെതുടങ്ങി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു: “തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ബുഷ്പാസിയും തമ്മിലുള്ള വർഗ്ഗസമരവും വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയ ശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള വർഗ്ഗസമരവും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ബുഷ്പാസിയും തമ്മിലുള്ള പ്രത്യയ ശാസ്ത്രരംഗത്തെ വർഗ്ഗസമരവുമെല്ലാം ദീർഘിച്ചതും ദർഘടവുമായിക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടരുന്നതുമാണ്. മാത്രമല്ല, ചില കാലങ്ങളിൽ അവ വളരെ തീക്ഷ്ണമായി തീരുകകൂടി ചെയ്യുന്നതാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ലോ

കത്തെ അതിന്റേതായ സ്വന്തം ലോകവീക്ഷണത്തിനനുസരിച്ച് രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. അതേപോലെത്തന്നെ ബുഷ്പാസിയും ചെയ്യുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്താണ്, സോഷ്യലിസമോ മുതലാളിത്തമോ അവസാനത്തിൽ വിജയം വരിക്കുക എന്ന പ്രശ്നം ഇപ്പോഴും യഥാർത്ഥത്തിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയില്ലല്ലോ" (ജനങ്ങൾക്കിടയിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ ശരിയായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതിനെപ്പറ്റി എന്ന കൃതിയിൽ നിന്നും.)

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ബുഷ്പാസിയും തമ്മിൽ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രരംഗത്ത് "ആരു ജയിക്കും" എന്ന പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുകയെന്നതാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സംസ്ഥാനിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. എല്ലാ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളേയും സമൂലമായ് ബാധിക്കുന്ന ദീർഘിച്ച പോരകനതും വിഷമകരവുമായ ഒരു പരിത്രപരമായ കടമയാണ് അത്.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും പിന്തിരിപ്പൻ ബുഷ്പാസിയും തമ്മിൽ പരസ്പരം നടക്കുന്ന വിവാദങ്ങൾ സാഹിത്യമെഴുത്തുകാരുടെ വെറും "നിസ്സാരവും കടലാസിൽ മാത്രമുള്ളതുമായ ചർച്ചകൾ" ആണെന്ന് ചില സഖാക്കൾ കരുതുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ മുഴുകിയതുകാരണം ചില സഖാക്കൾ പ്രത്യയശാസ്ത്ര സംസ്ഥാനിക മുന്നണികളിലെ സമരത്തിൽ യാതൊരു താല്പര്യവും കാട്ടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പ്രത്യയശാസ്ത്രരംഗത്തുള്ള വർഗ്ഗ സമരത്തിൽ ഏറ്റവും തന്നെ ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നില്ല. ഇതു പുണ്യമായും തെറ്റാണെന്നും, അങ്ങേയറ്റം അപകടകരമാണ്. ബുഷ്പാ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ അനിയന്ത്രിതമായി കടിച്ചെടുത്താണ് അനുവദിച്ചാൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സമൂഹവിപര്യം ബുഷ്പാ സമൂഹവിപര്യമാകുന്നതും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായം ഒരു മുതലാളിത്ത സമ്പ്രദായമോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അർദ്ധകോളോണിയൽ അർദ്ധമുദാൽ സമ്പ്രദായമോ ആകുന്നതുമാണ്. ഈ ആർക്കാരോട് നാം ഉച്ചത്തിൽ പറയണം. സഖാക്കളേ, ശത്രു അവന്റെ ബലം മുർച്ചപ്പെടുത്തുകയാണ്; നമ്മുടെ തലകൾ വെട്ടിക്കളയാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭരണകൂടം മറിച്ചിടാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളീതു കാണുന്നുണ്ടോ, കേൾക്കുന്നുണ്ടോ, പിന്നെയെന്തു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങളിൽ യാതൊരുതൃപ്തിയും കാട്ടാത്തത്?

രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ പിടിച്ചുപറ്റാൻ, സുദൃഢീകരണം എന്നിവ രണ്ടും പേനയിന്മേലും അതുപോലെത്തന്നെ തോക്കിന്മേലുമാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. വിപ്ലവാദർശനശാസ്ത്രത്തെ നമുക്ക് കാത്തുരക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലല്ലോ. അതിനെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതല്ലല്ലോ. നാം തോക്കുകളെ മുറുകെ പിടിച്ചാൽ മാത്രമേ, പിന്നെയോ ബുഷ്പാസിയുടെ പേനയെ തകർക്കാനും അതിനെ തുടർത്തുവാനും വേണ്ടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപേനയെ നാം നമ്മുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽ എടുത്തേൽക്കൂ. മുഴുവൻ ബുഷ്പാപ്രത്യയ ശാസ്ത്രത്തെയും തുടർത്തുവുകവഴി മാത്രമേ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗരാഷ്ട്രീയാധികാരം സുദൃഢീകരിക്കാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗതോക്കിന്മേൽ എന്നത്തേതിലും കൂടുതൽ ഉറപ്പോടെയുള്ള പിടിച്ചുപറ്റാൻ നിലനിൽക്കാനും നമുക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ.

പ്രത്യയശാസ്ത്ര സംസ്കാരീകരണങ്ങളിലെ വർഗ്ഗസമരം സൂക്ഷ്മമായി ഒരു വീക്ഷിച്ചാൽ ആരെയും അതു കീടിലം കൊള്ളിക്കുന്നതാണ്.

ചൈനീസ് ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സ്ഥാപനം തൊട്ട് ഇന്നു വരെയും പ്രത്യയശാസ്ത്ര, സാംസ്കാരിക മുന്നണികളിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ബൂർഷ്വാസിയും തമ്മിലും, മാർക്സിസവും മാർക്സിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമായതും തമ്മിലുമുള്ള സമരം ഒരിക്കലും ഒരു നിമിഷവും നിലച്ചിട്ടില്ല. ഉൽപ്പാദനത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷം പ്രത്യയശാസ്ത്രരംഗത്തെ ഈ വർഗ്ഗസമരം എന്നത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ആഴമേറിയതും എന്നത്തേക്കാളേറെ സങ്കീർണ്ണവും തീക്ഷ്ണവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

1957ൽ ബൂർഷ്വാ വലതന്മാർ പാർട്ടിക്കും സോഷ്യലിസത്തിനും എതിരായി വിറളിപ്പിച്ചപ്പോഴൊക്കെയാണ് തൊടുത്തുവിട്ടു. ചിന്താത്മകമായി ചിന്തിക്കാനും, ലോലം-ചിന്തയുടേയും നേതൃത്വത്തിലുള്ള പിന്തിരിപ്പൻ രാഷ്ട്രീയക്കാരെ കൂട്ടുകെട്ട് ഈ കടന്നുകയറ്റത്തിൽ പരസ്യമായി പുറത്തുവന്നതിനുമുമ്പെ വളരെയേറെ വിഷപ്പല്ലകൾ ബൂർഷ്വാ വലതുപക്ഷ ബുദ്ധിജീവികൾ മുറുപോടും, വീതറികഴിഞ്ഞിരുന്നു. കന്നിനുമീതെ മറ്റൊന്നെന്നോണം ഒരു കൂട്ടം പ്രതിവിപ്ലവപരമായ ഉത്തരവാദിത്തവും രാഷ്ട്രീയപരിവാടികളും ചലച്ചിത്രങ്ങളും, നോവലുകളും തലപൊക്കി. തീർച്ചയായും ഇവയൊക്കെ ബൂർഷ്വാ വലതന്മാർക്ക് രാഷ്ട്രീയധികാരം പിടിച്ചുപറ്റാൻ വേണ്ടി ബഹുജനാഭിപ്രായം പാകപ്പെടുത്താനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളായിരുന്നു.

ബുഷ്വാ വലതന്മാരുടെ വിളറിവിടിച്ച കടന്നുകയറ്റത്തെ പാർട്ടി കേന്ദ്രക്കമ്മറിയുടേയും ചെയർമാൻ മാവോവിന്റെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ചൈനീസ് ജനത പരാജയപ്പെടുത്തുകയും രാഷ്ട്രീയ പ്രത്യയ ശാസ്ത്ര മുന്നണികളിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു വിജയം നേടുകയും ചെയ്തു.

ചിനീസ് 1958-ൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പൊതുലൈനിന്റെ മഹത്തായ രക്തപതാകകൾക്കിടയിൽ അണിനിരന്നുകൊണ്ട് ചൈനീസ് ജനത എല്ലാപ്രവർത്തനങ്ങളിലും മുന്നോട്ടുള്ള വമ്പിച്ച കാൽമുവടകൾ വെക്കാനായി അളവറ ആവേശത്തോടെയും ചൈതന്യത്തോടെയും രംഗത്തിറങ്ങുകയും വിപുലമായതോതിൽ ജനകീയ കമ്മ്യൂൺകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേസമയം തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും സൈനികരുടേയും വിപുലമായ ബഹുജന വിഭാഗങ്ങൾ ആവേശത്തോടെ ചെയർമാൻ മാവോവിന്റെ ഉതികൾ പഠിക്കുകയും സൃഷ്ടിപരമായ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രത്യയശാസ്ത്ര സാംസ്കാരിക മുന്നണികളിലും ഒരു വിപ്ലവം ആരംഭിച്ചു.

1959 തൊട്ട് 1962 വരെയുള്ള വർഷങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് തീരുമാനങ്ങൾ വാദികളുടെ അട്ടിമറിയുടെ ഫലമായും തുടച്ചുയറായ മൂന്നു വർഷങ്ങളിലെ ഗുരുതരമായ പ്രകൃതി കോപത്തിന്റെ ഫലമായും ചൈന താല്പരലികമായ സാമ്പത്തിക വിഷമതകൾക്കു വിധേയമായി. പക്ഷേ വിഷമതകൾക്ക് വിപ്ലവകാരികളായ ചൈനീസ് ജനതയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വശംവദരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പാർട്ടി കേന്ദ്ര കമ്മറിയുടേയും ചെയർമാൻ മാവോവിന്റെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ നേതൃത്വത്തിൽ കീഴിൽ അവർ കുറിനാശപാനത്തിൽ ഏപ്പെടുകയും പുരോഗതിയ്ക്കുവേണ്ടി യാതൊരുതരമുള്ള മുന്നേറ്റവും ചെയ്തു. കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വിഷമതകളെ

അവർ മറികടക്കുകയും ഒരു മികച്ച സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നിരിക്കിലും സാമ്പത്തിക വിഷമതകളുടേതായ ഈ ചുരുങ്ങിയ വർഷങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ തുടർന്ന് മറ്റൊന്നായി പല ഭീകര സുതപങ്ങളും അവയുടെ മാളങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയിരുന്നു. പാട്ടിക്കും സോഷ്യലിസത്തിനുമെതിരായ പിന്തിരിപ്പൻ ബൂർഷ്വാസിയുടെ പ്രത്യാക്രമണത്തിന് അങ്ങേയറ്റം തീക്ഷ്ണത കൂടുകയും ചെയ്തു.

തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും സൈനികരുടേയും ബഹുജന വിഭാഗങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ മുൻകൈ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതു തടയാനും അവരുടെ മുന്നോട്ടുള്ള വമ്പിച്ച കുതിച്ചു പാട്ടത്തെ എതിർക്കാനുമുള്ള ശ്രമത്തിൽ, തത്പശാസ്ത്രപഠനങ്ങളുടെ രംഗത്തു് യാഷ്ഠിയിൽ—ചെൻ ആശയത്തിന്റേയും അസ്ഥിതപത്തിന്റെ ഐക്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന കപട വാദങ്ങൾ കൂസലില്ലാതെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് “രണ്ടു കനായി കൂടിച്ചേരുന്നതിന്റെ” സിദ്ധാന്തവുമായി അയാൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ സാമ്രാജ്യത്വവും പിന്തിരിപ്പനാരും ആധുനിക തിരുത്തൽ വാദികളുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധങ്ങളിലെ സമരത്തിന്റെ ഉന്മൂലനാശത്തിന്നു വേണ്ടി നിലക്കൊള്ളുന്നതും, മാറ്റം ജനതകളുടെ വിപ്ലവ സമരത്തിനുവേണ്ട സഹായവും പിന്തുണയും കുറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, വാദിക്കുന്നതും, കൂടാതെ സ്വകാര്യ ആവശ്യത്തിനും സ്വതന്ത്ര കമ്പോളങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുക, ലാഭത്തിനും നഷ്ടത്തിനും തങ്ങളുടെ സ്വന്തമായി മാത്രം ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ചെറു സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വലുതായും, ഗ്രാമീണസ്ഥാനത്തിൽ ഉല്പാദന വിഹിതങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം വേണ്ടി വാദിക്കുന്ന അങ്ങേയറ്റം പിന്തിരിപ്പൻ രാഷ്ട്രീയ ലൈനിനുള്ള തത്പശാസ്ത്രപരമായ “അടിത്തറ” അയാൾ നല്കുകയും ചെയ്തു. ചെമ്പർമാൻ മാവോവിന്റെ കൃതികൾ പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിപരമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്ത പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്നും തൊഴിലാളികളേയും കർഷകരേയും സൈനികരേയും തടയാനും എതിർക്കാനുമായി പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്കു നുഴഞ്ഞു കടന്ന ബൂർഷ്വാസിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന “ആധികാരിക വക്താക്കൾ” എന്നു് പായപ്പെടുന്നവർ “മുൻതപ” ത്തിന്റേയും “അമിത ലളിതത” ത്തിന്റേയും “അമിത ജ്ഞാന” ത്തിന്റേതുമായ മൂന്നു് കുറവടികൾ വിറളി പിടിച്ചു വിതുകയുണ്ടായി. മറ്റേതോ, തങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ചൂഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടു് തൊഴിലാളികളും കർഷകരും സൈനികരും എഴുതിയ താത്വിക ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് പത്രങ്ങളെ അവർ തടയുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയം തത്പശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുകയെന്ന കപട വേഷമണിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ചിലബൂർഷ്വാ “വിഭജനമാർ” “സ്വാതന്ത്ര്യം—സമത്വം—സാഹോദര്യം” എന്നിവയുടെ ആശയങ്ങൾ വിപുലമായി പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, കൺഫ്യൂഷ്യസിന്റെ (പുരാതന ചൈനയിലെ തത്വചിന്തകൻ) മേൽ സ്തുതി വർഷം പൊഴിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ബൂർഷ്വാ ആശയങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സംരക്ഷണങ്ങൾക്കും പ്രചാരണം നല്കാനായി ഈ പ്രേതത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

സാമ്പത്തിക പഠനങ്ങളുടെ രംഗത്തു് സുസ്തയ—മാങ്ങും കമ്പനിയും തിരുത്തൽവാദപരമായ മിഥ്യകളുടെ ഒരു മുഴുവൻ ഗണവും മുന്നോട്ടു് വെച്ചു.

മാവോ സെതുങ്ങിന്റെ ചിന്തയേയും രാഷ്ട്രീയത്തേയും നേതൃസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നതിനെ അവർ എതിർക്കുകയും ലാഭത്തേയും പണത്തേയും നേതൃസ്ഥാനത്തു നിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉല്പാദനത്തിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബന്ധങ്ങൾ മാറ്റാനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളെ മുതലാളിത്ത സ്ഥാപനങ്ങളാക്കി മാറ്റാനും അവർ വ്യക്തമായി ശ്രമിച്ചു.

ചരിത്ര പഠനങ്ങളുടെ രംഗത്തു 1958ൽ ആരംഭിച്ച ചരിത്ര പുറത്തുങ്ങളിലെ വിപ്ലവത്തിന്റെ മേൽ ഒരു പഠനം ബുർഷ്വാ “ആധികാരിക വക്താക്കൾ” നെറി കെട്ട ആക്രമണങ്ങൾ തൊടുത്തു വീട്ടു. ചരിത്രപരമായ ഗവേഷണത്തിൽ മാർക്സിസം—ലെനിനിസം—മാവോ സേതുങ്ങ് ചിന്തയെ നേതൃ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നതിനെ അവർ എതിർക്കുകയും ചരിത്രപരമായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ എല്ലാമുറക്കുള്ളതാണെന്നധാരണ പരത്തുകയും ചെയ്തു. വസ്തുസമരത്തിന്റെ മാർക്സിസ്റ്റ് - ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തെ നേരിട്ടെതിർക്കാനായി “ചരിത്രവാദം” എന്നു അവർ വിളിക്കുന്നതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ചക്രവർത്തിമാരേയും രാജാക്കന്മാരേയും ജനറൽമാരേയും പ്രധാനമന്ത്രിമാരേയും വിമർശനപരമായി വിലയിരുത്തിയവരും, കഷ്ടകർക്കും കർഷക യുദ്ധങ്ങൾക്കും പ്രാമുഖ്യം നല്കിയവരുമായ, ചരിത്രത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ ഗവേഷണം നടത്തിയവരെ അവർ അങ്ങേയറ്റം വെറുത്തു. ചക്രവർത്തിമാരേയും രാജാക്കന്മാരേയും ജനറൽമാരേയും പ്രധാനമന്ത്രിമാരേയും അവർ അങ്ങേയറ്റം പുകഴ്ത്തി, അതേ സമയം കർഷകരേയും കർഷക യുദ്ധങ്ങളേയും വീരോടെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തി. ചരിത്ര പഠനങ്ങളുടെ രംഗത്തെ ബുർഷ്വാ “രാജകീയർ” ആയിരുന്നു അവർ. ഇവർക്കിടയിലെ ചിലർ തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരായിരുന്നു. ഇവരിൽ വുമാനും, ചെൻപോട് സാന്നും പെടുന്നു.

സാഹിത്യത്തിന്റെയും കലയുടെയും രംഗത്തു ചെയർമാൻ മാവോവിന്റെ ലൈനിനെതിരായ സാഹിത്യത്തിലേയും കലയിലേയും ഒരു മുഴുവൻ തിരുത്തൽവാദപരമായ ലൈൻ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ബുർഷ്വാസിയുടെ ഈ പ്രതിനിധികൾ അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുകയും ‘1930ന്റെ പാരമ്പര്യം’ എന്നു അവർ വിളിക്കുന്നതിനെ ഉജ്ജ്വലമായി പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. “സത്യസന്ധമായ എഴുത്തു” “യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വിശാലമായ പാത” “യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ആഴമേൽ” “പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയമാണ് നിസ്തായകമായ ഘടകം” എന്നതിനോടുള്ള എതിർപ്പ് “ഇടത്തരം കഥാപാത്രങ്ങൾ” “വെടിമരുന്നിന്റെ മണ്ണുത്തോടുള്ള എതിർപ്പ് “ഈ കാലത്തിന്റെ സ്പിരിറ്റാണ് വിവിധങ്ങളായ പ്രവണതകളുടെ സംയോജനം” “അടിസ്ഥാനകൃതികളെ കയ്യൊഴിക്കുകയും യഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനെതിരായി കലാപം ചെയ്യുകയും” എന്നിവകളെ സംബന്ധിച്ച തങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളായിരുന്നു ഇവയിൽ എടുത്തുപറയത്തക്ക ചിലതു്. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ “മാസ്റ്റർഗ്ഗ”ത്തിൻ കീഴിൽ ഒരു വമ്പിച്ച കൂട്ടം ചിന്തയും പാർട്ടിവിരുദ്ധവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധവുമായ കറുപ്പുകളും, നാടകങ്ങളും, ചലച്ചിത്രങ്ങളും നോവലുകളും സിനിമയുടേയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും ചരിത്രങ്ങളും തിരുമാലകൾപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു ചെയർമാൻ മാവോ മുന്പോട്ടുവെച്ച വിദ്യാഭ്യാസനയത്തെ—ഇതാണെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരെ സദാചാരപര

മായും ബുദ്ധിബൈഭവപരമായും ശാരീരികമായും വീകസിക്കാനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് മനോഭാവമുള്ളവരും സംസ്കാര സമ്പന്നരായ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളാകാനും സ്വദായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. എതിർക്കാൻവേണ്ടി ബുർഷ്വാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു. ഭാഗികമായ ജോലി, ഭാഗികമായ പാനം എന്ന വിദ്യാഭ്യാസനയത്തെ എതിർക്കാനും സോവ്യാറ് തിരുത്തൽവാദത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ“സിദ്ധാന്ത”ങ്ങളേയും സമ്പ്രദായങ്ങളേയും പ്രചരിപ്പിക്കാനും അവർ അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തു. ബുർഷ്വാസിയുടെ അനന്തരാവകാശികളെ നോക്കണം പരിശീലിപ്പിക്കാമല്ലോ എന്ന് വ്യർത്ഥമായാശിച്ചുകൊണ്ടു് യുവതലമുറയെ തങ്ങളിൽനിന്നുകാറി സ്വന്തമായി നേടിയെടുക്കാൻ അവർ ആശയം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ രംഗത്ത് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വഴികാട്ടി പങ്കിനെ എതിർക്കാൻ ബുർഷ്വാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ കിണഞ്ഞ ശ്രമിക്കുകയും “അറിവ് പ്രദാനം ചെയ്യുക” എന്ന ബുർഷ്വാസുകല്പത്തിനു വേണ്ടി വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുർഷ്വാകളിലൂടെയും സ്വതന്ത്രമായ പ്രചാരം നൽകാനും പത്രപ്രവർത്തനത്തിലെ നമ്മുടെ അടിത്തറ നമ്മുടെ കൈകളിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറാനും ആശിച്ചുകൊണ്ടു് പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തുള്ള മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസെതൂങ് ചിന്തയുടെ നേതൃത്വത്തെ തെരുക്കി വീർപ്പുവട്ടിച്ചു കൊല്ലാൻ വ്യർത്ഥമായവർ ശ്രമിച്ചു.

ഈ എതിർപ്പുകളിലെ ഏറ്റവും പിന്തിരിപ്പനും ഏറ്റവും വിഭ്രാന്തി പിടിച്ചതുമായ ഘടകം പാർട്ടിയിലുണ്ടായ “മുളുട്ട് കടംബഗ്രാമ”ത്തിന്റെ ഗുഹസംഘമായിരുന്നു. അവർക്ക് വളരെയേറെ താവളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു-ദിനപത്രങ്ങളും, മാസികകളും പച്ചാവേദികളും, പ്രസിദ്ധീകരണ സംഘടനകളും മറ്റും-അവരുടെ നിങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും സംസ്കാരിക രംഗത്തിന്റെ എല്ലാ മൂലകളിലേക്കും പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ നേതൃത്വത്തിന്റെ ചില സ്ഥാനങ്ങൾ അവർ പിടിച്ചുപറ്റുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്തിരിപ്പനായ എന്തൊന്നിനോടുമുള്ള അവരുടെ ഘോരശക്തി അങ്ങേയറ്റം മുച്ഛയേറിയതായിരുന്നു. അവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിലെ ഏതൊരു പിന്തിരിപ്പനായതിനോടും അങ്ങേയറ്റം അടുപ്പവും കൃത്യമായ കത്തിണങ്ങലും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സൗധാധിപത്യത്തിന്റെ മറിച്ചിടലിനും വേണ്ടി പുറമേനിന്നുള്ള നിഷേധനസർവ്വം, ഒരു സംഘടിതമായ വഴിക്കും, പദ്ധതിക്കനുയോജ്യമായി പ്രവർത്തിച്ചും ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തിയും അവർ ബഹുജനാഭിപ്രായം പാകപ്പെടുത്തി.

ഈ എതിർപ്പുകളിലെ പ്രധാന കഥാനായകന്മാർ പാർട്ടിയിലേക്കു് നഷ്ടത്തെ കടന്നിരുന്ന ബുർഷ്വാ പ്രതിനിധികളായിരുന്നു. അവർ ചുരുക്കുകൊടിയെ എതിർക്കാൻവേണ്ടി “ചുരുക്കുകൊടികൾ” വീശുകയും മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസെതൂങ് ചിന്തയെ എതിർക്കാൻവേണ്ടി മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസെതൂങ് ചിന്തയുടെ വേദമണിയുകയും ചെയ്തു. മാർക്സിസത്തിന്റെ “ആധികാരിക വക്താവ്”മാണെന്നും പാർട്ടിനയങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുന്ന “ആധികാരിക വക്താവ്”മാണെന്നുമുള്ള കല്പനയെ

ട്ടുകൊണ്ടു് അവർ മനഃപൂർവ്വം വിഷം പരത്തുകയും ബഹുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഒരു വശത്തു് എല്ലാത്തരം ഭീകര സത്വങ്ങളെയും കെട്ടുഴിച്ചു് വിടാനും മറുവശത്തു് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതിന്റെ പ്രത്യാക്രമണങ്ങളെ അടിച്ചമത്താനും അവർ തുനിഞ്ഞു. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മറവിൽ ബോർഡു് പാർട്ടിവിരുദ്ധ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധവ്യാപാരം ചെയ്യുന്നവരുമായ ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്ന നിഗൂഢ സംഘമാണു് ഇവർ. ഇവർ അങ്ങേയറ്റം അപകടകാരികളായ ഒരു സംഘമാണു്.

1959 തൊട്ടു് ബുർഷാസി തൊടുത്തുവിട്ട ആക്രമണങ്ങൾക്കെതിരായി നാം നിരന്തരം പോരാടിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രത്യേകിച്ചും കഴിഞ്ഞ നവമ്പർ മാസം തൊട്ടു്—അപ്പോഴായിരുന്നു യാഥാപന്ത്യവാൻ “ഹായിജ്യയി ആഫിസിൽ നിന്നു് പുറത്തുള്ളപ്പോട്ടു എന്ന പുതിയ ചരിത്രനാടകത്തെപ്പറ്റി”യുള്ള തന്റെ ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും മഹത്തായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന്റെ സമരകാഹളം മുഴക്കിയതും—ബുർഷാസിയുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കെതിരായി ഒരു ബഹുജന പ്രത്യാക്രമണം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഈ പ്രത്യാക്രമണത്താൽ തൊഴിലാളികളിലും, കർഷകരിലും, സൈനികരിലും വിപ്ലവകാരികളായ കേൾമാരിലും, വിപ്ലവകാരികളായ ബുദ്ധിജീവികളിലും പെട്ട വിപ്ലവമായ ബഹുജന വിഭാഗങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ ബോധം ഇന്നേവരെയില്ലാതിരുന്നെന്ന് നിലവാരത്തിലേക്കുവരുകയും അവരുടെ സമരശേഷി വൻതോതിൽ വളർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ബഹുജനങ്ങൾ നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങൾ “മുക്കുട്ടു് കുടുംബഗ്രാമ”ത്തിന്റെതായ പാർട്ടിവിരുദ്ധ ക്ലിക്കിനെ തകർക്കുകയും പിഴുതെറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ വേരുകൾ കിടന്നിരുന്നതാകട്ടെ പഴയ പീക്കിങ്ങ് മുൻസിപ്പാൽ പാർട്ടി കമ്മിറ്റിയിലല്ലാതെ മറ്റൊരുമായിരുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പഴയ പീക്കിങ്ങ് മുൻസിപ്പാൽ കമ്മിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുടനീളം ഒരിരുണ്ട പാർട്ടിവിരുദ്ധ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധലൈൻ പ്രവഹിച്ചിരുന്നു; അതിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള അംഗങ്ങളിൽ ചിലർ മാർക്സിസ്റ്റുകളല്ല, പകരം തിരുത്തൽ വാദികളാണു്. ധാരാളം താവളങ്ങളും പ്രചരണോപാധികളും അവർ നിയന്ത്രിക്കുകയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെമേൽ സ്വാധീനം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടേയും ഗൂഢാലോചനക്കാരുടേയും ഒരു ക്ലിക്കായിരുന്നു അവർ. പക്ഷെ അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകൾ തുറന്നുകാട്ടപ്പെടുകയും അവർ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പീക്കിങ്ങ് മുൻസിപ്പാൽ പാർട്ടിക്കമ്മറ്റിയെ നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രകമ്മറ്റി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്തു് ഒരു പുതിയ കമ്മറ്റിയെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തീരുമാനം വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വവും തികച്ചും ശരിയും ആയിരുന്നു. മാവൊസെയ്തുണ്ടു് ചിന്തയുടെ ഒരു പുതിയ വിജയമായിരുന്നു അതു്.

കഴിഞ്ഞ വർഷം വൻതോതിലുള്ള ഈ പ്രത്യാക്രമണം നാം തൊട്ടു്

തുവീട്ട നിമിഷം മുതൽക്കു പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്കു നഴ്ത്തുകക്കുകയും ചുക്ലകൊടിയെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി “ചുക്ലകൊടികൾ” വീശുകയും ചെയ്തിരുന്ന ബുർഷാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ അങ്ങേയറ്റം ആശയക്കുഴപ്പത്തിലേക്കെടുത്തൊഴിച്ചെടുത്തു. അവർ ബുർഷാ വലതുകാക്കു പിന്തുണ. നല്ലൊന്നു അവർക്കു മറുപിടിച്ച് സംരക്ഷണം നല്ലൊന്നു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതിനെ അടിച്ചമർത്താനും ആക്രമിക്കാനും വേണ്ടി ധൂതിപിടിച്ച് അഞ്ചു “മാന്ത്രിക ശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചങ്ങളെ” രംഗത്തിറക്കി.

ഇവയിലൊന്നു ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നതു “മലക്കു തുറക്കുന്നതിന്റെ” പേരിലായിരുന്നു. പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്കു നഴ്ത്തുകക്കുന്നിരുന്നവരും ചുക്ലകൊടിയെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി “ചുക്ലകൊടികൾ” വീശിയിരുന്നവരുമായ ബുർഷാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ പാർട്ടിയുടെ “മലക്കു തുറക്കൽ” നയത്തിന്റെ വസ്തുപരമായ ഉള്ളടക്കം നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ടും അതിനെ ഒരു ബുർഷാ വിട്ടുവീഴ്ചാനയമായി തരംതാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും അതിനെ വളച്ചൊടിക്കാൻ തങ്ങളാൽ കഴിയാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു. അവർ ബുർഷാ വലതന്മാരെ മാത്രമേ “തുറന്ന സംസാരിക്കാൻ” അനുവദിച്ചുള്ളൂ. ഗോദായിൽ പ്രവേശിക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതുകാരെ അനുവദിച്ചില്ല. ആക്രമണത്തിന്നു ബുർഷാ വലതന്മാരെ മാത്രമേ അനുവദിച്ചുള്ളൂ. പ്രത്യേകമണം നടത്താൻ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതുകാരെ അനുവദിച്ചില്ല. വലതുകാരെ അവർക്കു കഴിയുന്നത്ര “തുറക്കാൻ” ഇവർ സമ്മതിച്ചു, അതേ സമയം ഇടതുകാരിൽപ്പെട്ടവർ അയച്ചുതന്ന പ്രത്യേകമണത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തു പ്രതീകം ഒന്നുകിൽ അളമാറക്കുള്ളിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഇവയെ വീണ്ടും തിരുത്തി എഴുതുവാൻ ലേഖകരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ ഇവർ ചെയ്തു. ഒരു രാഷ്ട്രീയ കോണിൽകൂടി “ഹായിജിയെ ആഫീസിൽ നിന്നു പുറന്തള്ളി എന്ന നാടകത്തെ” വിമർശിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്തയാണെങ്കിൽ “മലർക്കു തുറക്കൽ” നയത്തെ അതു ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും തുറന്ന സംസാരിക്കാൻ ജനങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെടുന്നതല്ലെന്നും ഇവർ പറഞ്ഞു. ഈ പ്രഭുക്കളോടു ചിലതു ചോദിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വളരെ സ്വല്പം മാത്രമാണോ നിങ്ങൾ “തുറന്നിട്ടുള്ളതു”? അങ്ങേയറ്റം തകർപ്പൻ മട്ടിലും ധിക്കാരപരമായും പാർട്ടിയെ രാഷ്ട്രീയമായി നിങ്ങൾ ആക്രമിച്ചിട്ടില്ലെ? ബുർഷാ വലതരുടെ നേരെ രാഷ്ട്രീയമായി പ്രത്യേകമണം നടത്താൻ വേണ്ടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ “മലർക്കു തുറക്കൽ” നയം നിങ്ങളെതിന്നു നിരോധിച്ചു? വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങളുടെ “മലക്കു തുറക്കൽ” നയം ബുർഷാസിക്കു മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനുള്ള പച്ചവിളക്കു കാട്ടുകയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്നു നീന്നേടത്തു നിൽക്കാനുള്ള ചുക്ലവിളക്കു കാട്ടുകയുമാണു ചെയ്തതു.

മറ്റൊരു മാന്ത്രിക ശക്തിയുള്ള രക്ഷാ കവചം “നഗ്നീകരണത്തിന്നു മുന്നെ നിൽക്കണം” എന്ന പേരിലായിരുന്നു അറിയപ്പെട്ടതു.

“വൈരുദ്ധ്യധാർമ്മികത്വവാദ”ക്കാരാണെന്നു നടിച്ചു കൊണ്ടു പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്കു നഴ്ത്തുകക്കുന്നവരും ചുക്ലകൊടിയെ എതിർക്കാനായി “ചുക്ലകൊടികൾ” വീശിയിരുന്നവരുമായ ബുർഷാസിയുടെ പ്രതി

നിധികൾ ബുർഷാ ആക്രമണത്തെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നേരിട്ടപ്പോൾ “നീശീകരണത്തിനു മുന്നെ നിർമ്മാണം”മാണ് എന്നും പറഞ്ഞ് വമ്പിച്ച ഒരു കോലാഹലം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. മാത്രമല്ല നശീകരണത്തിനു മുന്നെ നിർമ്മാണമെന്ന പേരുംപറഞ്ഞ് ബുർഷാ പ്രത്യയശാസ്ത്രം നശിപ്പിക്കാനോ ബുർഷാസിയുടെ പിന്തിരിപ്പൻ രാഷ്ട്രീയകോട്ടയെ ആക്രമിക്കാനോ ഇവർ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. “നശീകരണത്തിനു മുന്നെ നിർമ്മാണം” എന്നത് വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വാദത്തിനും മാവോ സെതുങ്ങ് ചിന്തയ്ക്കും എതിരാണ്. നശീകരണം കൂടാതെ നിർമ്മാണമില്ലെന്നും സഖാപ്പ് മാവോ സെതുങ്ങ് നമ്മെ നിരന്തരം പഠിപ്പിക്കുന്നു. തീവ്രമായും ഒന്നാമതായി വരേണ്ടത് നശീകരണമാണ്, നശീകരണത്തിനന്തരമാകുന്നത് വിപ്ലവമെന്നാണ്, അതിനന്തരമാകുന്നത് വിമർശനമെന്നാണ്. നശീകരണത്തിന് അവശ്യമായും ന്യായവാദം ആവശ്യമായിവരുന്നു. ന്യായവാദമാണെങ്കിലോ അതുതന്നെയും ഒരു നിർമ്മാണപ്രവർത്തനമാണ്. മാർക്സിസം-ലെനിനിസവും മാവോ സെതുങ്ങ് ചിന്തയുമെല്ലാം ബുർഷാ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തേയും വലതുപക്ഷ അവസരവാദത്തേയും “ഇടതു”പക്ഷ അവസരവാദത്തേയും നശിപ്പിക്കാനുള്ള സമരത്തിലാണ് വികസിക്കുകയുണ്ടായത്. നിർമ്മാണത്തിനു മുന്നെ നശീകരണവും നശീകരണത്തിനിടയിൽ നിർമ്മാണവും—ഇവയാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതവാദം—മാർക്സിസം-ലെനിനിസവും മാവോ സെതുങ്ങ് ചിന്തയും—പൗരാണികകാലംതൊട്ട് ഇന്നേവരെ അറിയപ്പെടുന്ന സത്യങ്ങളിൽ വെച്ചേറ്റവും ഫലത്തായ ഒരു സത്യം—നിർമ്മാണമല്ലേ? ഈ ബുർഷാ പ്രഭുക്കന്മാരോട് ഞങ്ങളാണ് ചോദിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്: എന്താണ് നിങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്? സ്പഷ്ടമായും അത് ബുർഷാ പിന്തിരിപ്പൻ പ്രത്യയശാസ്ത്രം മാത്രമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ വിപ്ലവ പ്രത്യയശാസ്ത്രമല്ലതന്നെ. മാർക്സിസം-ലെനിനിസം—മാവോ സെതുങ്ങ് ചിന്ത ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം ബുർഷാ ആക്രമണത്തെ അനിവാര്യമായും നേരിടുകയും ബുർഷാ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലിറങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നശീകരണത്തിനു മുന്നെ നിർമ്മാണമെന്നും പറഞ്ഞ് നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച കോലാഹലം സൃഷ്ടിച്ചത് വലതരം സംരക്ഷിക്കാനും പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ഇടതരം തടയാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തോടുള്ള എതിർപ്പായിരുന്നു അത്.

മൂന്നാമതൊരു മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചം “ഇടതുപക്ഷക്കാരായ പണ്ഡിത മദ്യ”രുടെ വളർച്ചയെ എതിർക്കുകയും പീണിക്കും വലിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന തലക്കെട്ടിലായിരുന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.

എപ്പോഴൊക്കെ ബുർഷാ ആക്രമണങ്ങൾ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടത് നേരിടുകയുണ്ടായെ അപ്പോഴൊക്കെ “ചിട്ടയോടുകൂടി”യും “അവഗാധ”മായും ആയിരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തിന്റെ പേരിൽ പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് നഷ്ടം കടന്നുവരും ചുരുക്കം കൊടിയെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി “ചുരുക്കം കൊടികൾ” വീശിയിരുന്നവരുമായ ബുർഷാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ ഇടതു സഖാക്കളെ “പരക്കന്മാ”രാണെന്നും ഇരുമ്പുകുപ്പോ

ലെയറാണ് പെരുമാറുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു അധികേച്ഛവീക്കുകയുണ്ടായി. ബുർഷാ ആക്രമണങ്ങൾക്കെതിരായ ഇന്നത്തെ വമ്പിച്ച പ്രത്യാക്രമണത്തിനിടയിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതുകാരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി നിന്ദാനും അടിച്ചമർത്താനുമുള്ള വ്യക്തമായൊരു ശ്രമത്തിൽ “ഇടതു പക്ഷക്കാരായ പണ്ഡിത മദ്ക”രുടെ വളച്ചുയെ എതിർക്കാനും പിന്നോക്കം വലിക്കാനുമുള്ള ആ “മാന്ത്രിക ശക്തിയുള്ള രക്ഷാ കവചം” അവർ വീണ്ടും രംഗത്തിറക്കി. ഇതു് ഒന്നുകൊണ്ടും അനുവദനീയമായീരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പറയുന്നു: പണ്ഡിത മദ്കരെന്ന മുദ്ര ബുർഷാ പ്രതിനിധികളും “വീദപൽ സണ്ഡീന്റെ ആധികാരിക വശത്തുള്ള” ആയ നിങ്ങൾക്കാണ് തികച്ചും അനുയോജ്യമായതു്. പാട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് നഴ്ത്ത കടന്നവരും ബുർഷാ പണ്ഡിത മദ്കർക്കു് മറ പിടിക്കുകയും പിന്നു നല്ലകയും ചെയ്തവരുമായ പ്രഭുക്കളെ, നിങ്ങളാണ് വലിയ പാട്ടിമദ്കരും പണ്ഡിത മദ്കരും. പത്രങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാത്ത മദ്കരും, ബഹുജനങ്ങളിൽനിന്നൊറ്റപ്പെട്ടവരും അറിവില്ലാത്തവരുമായ മദ്കരും, തങ്ങളുടെ അധികാരമുപയോഗിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന മദ്കരും നിങ്ങൾ തന്നെയാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗഇടതു, മാർക്സിസം — ലെനിനിസത്തിന്റെ സത്യത്തിന്മേൽ, മാവോ സെതുങ്ങ് ചിന്തയുടെ സത്യത്തിന്മേൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ എല്ലാശ്ലോകം നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു. ബുർഷാ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ വീശിക്കുന്നതിൽ ശാസ്ത്രീയമായ വിവരത്തിലും തെളിവിലും ആശ്രയിക്കുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതിന്നു് “പണ്ഡിത മദ്ക”രുമായി പൊതുവിൽ യാതൊന്നുമില്ല. എല്ലാ ബുർഷാ “പണ്ഡിതമദ്ക”ക്കു് തിരായും അതുപോലെ തന്നെ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്ന പാർട്ടിമദ്കർക്കും വലിയ “പണ്ഡിത മദ്ക”ർക്കുമെതിരായും, ഒരു ബഹുജനനിലവാരത്തിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന അധികേച്ഛവിന്റെ നാം നടത്തിയേതീരൂ. ഇടതിനെ “ഇരുമ്പുക” എന്നും വിളിച്ചു് അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രഭുക്കളായ നിങ്ങളോടു് ഞങ്ങൾ പറയുന്നു: ഇടതു് എന്നുവെച്ചാൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആ ഉരുക്കു് ഭണ്ഡാണ്, ആ സുവണ്ണഭണ്ഡാണ്, മാത്രമല്ല ഈ ഭണ്ഡിനെ പഴയ ലോകത്തെ തകർത്തു് തരിപ്പണമാക്കാനും ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്ന വൻ പാർട്ടിമദ്കരും പണ്ഡിതമദ്കരുമായ നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്താനും നിങ്ങളുടെ ഭൂഗർഭസാമ്രാജ്യത്വത്തെ നശിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. തൊഴിലാളി വർഗ സർവ്വാധിപത്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതാണ്.

മറ്റൊരു മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചം “വെറും പാണ്ഡിത്യം നിറഞ്ഞ ചർച്ച”യുടെ പേരിലാണറിയപ്പെട്ടതു്.

പാർട്ടിയുടേയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും മേലുള്ള ബുർഷാ വലത്തന്മാരുടെ ആക്രമണങ്ങൾ മുടിവെക്കാനും, അതേസമയം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ഇടതുകാരുടെ പ്രത്യാക്രമണങ്ങൾ അടിച്ചമർത്താനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് നഴ്ത്ത കടന്നവരും ചുരുപ്പു് കൊടിയെ എരിക്കാനായി “ചുരുപ്പു് കൊടികൾ” വീശിയിരുന്നവരുമായ ബുർഷാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ പ്രത്യയശാസ്ത്രരംഗത്തുള്ള വർഗ്ഗസമരത്തെ ഒരു “വെറും പാണ്ഡിത്യം നിറഞ്ഞ ചർച്ച” മാത്രമായി വണ്ണിച്ചു. ഈ പ്രഭുക്കളോടു്

ഞങ്ങളെന്ന് ചോദിക്കട്ടെ: വ്യക്തിയുടെ “ഹായിജിയെ ചക്രവർത്തിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക” എന്നതിലും “ഹായിജിയെ ആധിപതിയിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുക” എന്നതിലും, ട്രൈബൽ, ലിയാവോ മൊഷാകമ്പനിയുടെ പാർട്ടിവിരുദ്ധവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധവുമായ ഇരട്ടത്താപ്പ് സംസാരത്തിലും പാണിത്യം നിറഞ്ഞ വല്ലഭം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടോ? ആ “വെറും പാണിത്യം നിറഞ്ഞ ചർച്ച” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത് ബുഷ്-പാസി മിക്കപ്പോഴും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വഞ്ചന മാത്രമാണ്. വെറും “പാണിത്യം നിറഞ്ഞ” തൊന്നത്തന്നെ വർഗ്ഗസമുദായത്തിലില്ല. പാണിത്യം നിറഞ്ഞതെല്ലാം തന്നെ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട വർഗ്ഗത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനമായതാണ്. അതു രാഷ്ട്രീയത്തിന് കീഴ്പ്പെടുന്നതും ഒരു വർഗ്ഗത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട വർഗ്ഗത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തേയും സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയേയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ മുഴുവൻ കഴിവുകളുമുപയോഗിച്ചുള്ള പ്രത്യാക്രമണവേളയിൽ “വെറും പാണിത്യം നിറഞ്ഞ ചർച്ച” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആ മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചത്തെ ബുഷ്-പാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ ചൊക്കിപ്പിടിക്കുകയും രാഷ്ട്രീയത്തിന് പ്രാമുഖ്യം കൊടുക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുകൊണ്ടുവർ ഉദ്ദേശിച്ചത് പാർട്ടിവിരുദ്ധമായ “മുളുട്ട് കടംബഗ്രാമം” അല്ലെങ്കിൽ “നാൽക്കുട്ട് കടംബഗ്രാമം” ത്തിലെ കൊള്ളക്കാരുടെ സത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലടങ്ങിയ മർദ്ദിതപ്പെട്ട പീനീനീപ്പൻ രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നം മുടിവെക്കാനും ബുഷ്-പാ രാഷ്ട്രീയത്തിന് പ്രാമുഖ്യം നൽകാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ രാഷ്ട്രീയത്തിന് പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്നതിനെ എതിർക്കാനും അങ്ങിനെ മറ്റൊരു ഈ സമരത്തെ വലത്തോട്ട് വലിച്ചിഴക്കാനും ഒരു തീരുത്തൽവാദപാതയിലേക്ക് വഴിതെറ്റിച്ചു വിടാനുമായിരുന്നു.

അവരുടെ എനിയും മറ്റൊരു പ്രധാന “മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചം” “സത്യത്തിന് മുന്നിൽ എല്ലാം സമന്മാരാണ്” “തെറ്റായ പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാവരും അവരവരുടേതായ തോതിൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.” “എല്ലാം കലങ്ങിമറിഞ്ഞാണുള്ളത്” എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ്.

ബുഷ്-പാസിക്കെതിരായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ വേളയിൽ പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട കടന്നുവരും ചുരുക്കുകൊടിയെ എതിർക്കാനായി “ചുരുപ്പ കൊടികൾ” വീശിയിരുന്നവരുമായ ബുഷ്-പാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ, ഒരു വശത്ത് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആർക്കുവേണ്ട അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കടിച്ചുതുങ്ങിനിൽക്കാനും ഒരിഞ്ചുപോലും പിൻവാങ്ങാതിരിക്കാനും, മറുവശത്ത് കലങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ തങ്ങളുടെ മീൻപിടിക്കാമല്ലോ എന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കാനും പ്രത്യാക്രമണത്തിനുള്ള അവസരം കാത്തുനില്ക്കാനും വേണ്ടി “ഈ മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചം” രംഗത്തിറങ്ങി.

“സത്യത്തിന് മുന്നിൽ എല്ലാവരും സമന്മാരാണ്” എന്ന ഈ തീരുത്തൽ ബുർഷ്വാ മുദ്രാവാക്യം അങ്ങേയറ്റം കാപട്യം നിറഞ്ഞതാണ്. പരസ്പരം എതിർക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സമത്വമെന്നൊന്നും ഉണ്ടാ

കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സത്യത്തിന് അതിന്റേതായ വർഗ്ഗസ്വഭാവമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ യുഗത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനുമത്രമെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ സത്യത്തെ കരസ്ഥമാക്കാനും നിയന്ത്രിക്കാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. കാരണം അതിന്റെ വർഗ്ഗതാല്പര്യങ്ങൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിയമങ്ങളുമായി തികച്ചും അനുയോജ്യമായാണ് വർത്തിക്കുന്നത്. പിന്തിരിപ്പനും ജീണ്ണിച്ചതുമായ ബുഷ്പാസി എന്നോ സത്യത്തിൽനിന്ന് പുണ്യമായി വേറിട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “സത്യം” എന്നും അത് വിളിക്കുന്നത് കാലത്തിന്റേയും വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിയമങ്ങളുടേയും ഗതിക്ക് വിരുദ്ധമായി കാടുന്ന ഒരു വെറും കള്ളമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും. ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിലും തൊഴിലാളിവർഗവും ബുഷ്പാസിയും തമ്മിലും, തൊഴിലാളിവർഗ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രവും ബുഷ്പാ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രവും തമ്മിലും, തൊഴിലാളിവർഗസത്യവും ബുർഷ്വാ കള്ളവും തമ്മിലും സമതപമെന്നൊന്നുണ്ടാകാൻ സാധ്യമേയല്ല. ഒരേ ഒരു പ്രശ്നം മാത്രമേ ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. പടിഞ്ഞാറൻ കാരറിന്റെ മേൽ കിഴക്കൻ കാരറും മേധാവിത്വം വഹിക്കുന്നുവോ? അല്ല, മറിച്ചോ? ബുർഷ്പാസിക്ക് തീരായ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ സമരം, ബുർഷ്പാസിക്ക് മീതെയുള്ള തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം, വിവിധ സംസ്കാരിക ഘടനകളുടെ ഉപരിതലത്തിലെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം, പാർട്ടികളിലേക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട കടന്നവരും ചുരുക്കം കൊടിയെ എത്തിക്കാനായി ‘ചുരുക്കുകൊടികൾ’ വീശിയിരുന്നവരുമായ ബുർഷ്പാസിയുടെ പ്രതിനിധികളെ തൊഴിലാളിവർഗ അണികളിൽ നിന്നു തുടർച്ചയായി തുടച്ചുനീക്കൽ, എന്നീ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങളിൽ വല്ല തരത്തിലുള്ള സമതപം അനുവദനീയമാണോ? പണ്ടുകാലങ്ങളിലെ സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റുകളും കഴിഞ്ഞ പത്തോ പതിനഞ്ചോ വർഷങ്ങൾക്കുമുന്നേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആധുനിക തീരുത്തൽവാദികളും ഒരിക്കലും തൊഴിലാളിവർഗത്തിനു ബുർഷ്പാസിയോടൊപ്പം സമതപം അനുവദിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. “സത്യത്തിന്മുന്നിൽ എല്ലാവരും സമന്മാരാണ്” എന്ന മുദ്രവാക്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ പാർട്ടികളിലേക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട കടന്ന ബുർഷ്പാസിയുടെ പ്രതിനിധികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പാർട്ടി വിരുദ്ധരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരായ വ്യക്തികളെ താങ്ങുകൊടുത്തു നിർത്താനും അതേസമയം ഇടതുകാരുടെ പ്രയാശകരമായ അടിച്ചമർത്തലുമാണ്. ഈ ഭൂപ്രദേശങ്ങളോട് ഞങ്ങളൊന്നും ചോദിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു: സമതപത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, എന്നാൽ ഇടതുസഖാക്കൾ രചിച്ച ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നിങ്ങളെനിന്ന് വിസമ്മതിച്ചു? അതേസമയം വലതരമൊരും അവരുടെ എണ്ണമറ്റ വിഷപ്പല്ലുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനായി നിങ്ങൾ അനുവദിച്ചില്ലേ? ഇതെന്തതരം സമതപമാണ്? വെട്ടിത്തറന്ന് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗവുമായി ഒരു തരത്തിലുള്ള സമതപത്തിനും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുകയില്ലായെന്ന്. നിങ്ങളെപ്പോലെ യുള്ള പാർട്ടിവിരുദ്ധ-സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ നിഗൂഢ സംഘടനകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സർവ്വാധിപത്യം മാത്രമാണ് ഒരേ ഒരു വഴി.

“തെറ്റായ പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാവരും അവരവരുടേതായ തോതിൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്” എന്നും എല്ലാം കലങ്ങി മറിഞ്ഞാണുള്ളത്” എന്നും ഉള്ള വാടം വലിയൊരു ശുശ്രൂഷാലോചനയാണ്. എല്ലാവർക്കും ഒന്നാമതായി വർഗങ്ങൾ തമ്മിലും, വിപ്ലവവും പ്രതിവിപ്ലവവും തമ്മിലും ഒരു വ്യക്തമായ അതിർ വരമ്പിടേണ്ടതാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. വസ്തു നിഷ്ഠമായ സംഭവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനിടയിൽ വിപ്ലവകാരികളായ ഇടതുക്കാർ ഒരു തെറ്റൊഴുപ്പിൽ മറ്റൊരു തെറ്റും ചെയ്തേക്കാതിടയുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതും, ബുർഷവാ വലതന്മാരുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധവും പ്രതി വിപ്ലവപരവുമായ പ്രസ്താവനകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരു നിലയിൽ കണക്കാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും മൗലികമായും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തെ മറ്റൊരു സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിലെ മുഖ്യ വൈരുദ്ധ്യം ഒരു വശത്ത് തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും സൈനികരുടെയും വിപ്ലവകാരികളായ കേന്ദ്രകളുടേയും വിപ്ലവ കാരികളായ ബുദ്ധി ജീവികളുടേയും വിപ്ലവമായ ബഹു ജന വിഭാഗങ്ങളും, മറുവശത്ത്, പാർട്ടി വിരുദ്ധരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരും ആയ ബുർഷവാസിയുടെ ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്ന പ്രതിനിധികളായ നിങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതാ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒന്നാണ്. ഇത് വിപ്ലവവും പ്രതി വിപ്ലവവും തമ്മിലുള്ള ഒരു വൈരുദ്ധ്യമാണ്. ശത്രുവും നമ്മളും തമ്മിലുള്ള ഒരിക്കലും ഒത്തു പോകാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വൈരുദ്ധ്യമാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രതിവിപ്ലവപരമായ പ്രസ്താവനകളേയും പ്രവർത്തനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച് പരയുകയാണെങ്കിൽ അവയെയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് നിർദാക്ഷിണ്യം വിമർശനത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതും എതിർക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. തീർച്ചയായും പാസ്വരിതും നിറഞ്ഞ ബുർഷവാ ആശയങ്ങൾ പൊതുവിൽ വിമർശനത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ ഇത് നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള പാർട്ടിവിരുദ്ധരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരായവർക്കിടയിൽ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. സാധാരണ ബുർഷവാ വീഡ്യാസമ്പന്നരെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ, അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയേയും ജനതയേയും എതിർക്കുന്ന പക്ഷം ഞങ്ങൾ തുടന്ന് കൊണ്ടേ അവർക്ക് തക്കതായ ജോലി സൗകര്യങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇത്തരം ജോലികൾക്കിടയിൽ അവരുടെ ലോകവീക്ഷണം പുനർവാർത്തപ്പെടാൻ അനുവദിക്കുന്നതുമാണ്. ബുർഷവാസിയുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കെതിരായി ഞങ്ങൾ തിരിച്ചടി നൽകിയപ്പോൾ പാട്ടിക്കള്ളിലേക്ക് കളിച്ചു കടന്ന ബുർഷവാ പ്രതിനിധികൾ “തെറ്റായ പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാവരും അവരവരുടേതായ തോതിൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്” എന്നും “എല്ലാം കലങ്ങി മറിഞ്ഞാണുള്ളത്” എന്നും പറഞ്ഞ് വമ്പിച്ച കോലാഹലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഇടതുക്കാർ ഒരു വിഷമ സന്ധിയിൽ കുടുങ്ങി നിൽക്കാനും അന്തരീക്ഷം കലങ്ങി മറിക്കാനും കഴിഞ്ഞു സൃഷ്ടിക്കാനും ഒരു പ്രത്യക്രമണം അഴിച്ചു വിടാനും മാത്രമായിരുന്നു ഇതുകൊണ്ടുവർ ലക്ഷ്യം വെച്ചിരുന്നത്. നിഷ്പഫലമായ ഒരു ശ്രമം മാത്രമായിരുന്നു ഇത്. നാം ചെയർമാൻ മാവോവിന്റെ മാർഗ്ഗശീതമനുസരിച്ചാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇടതും മദ്ധ്യവും വലതും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചു നിൽക്കുന്നു; ഇടതിന്മേൽ നാം ആക്രമിക്കുന്നു, വലതിനോടു പോരാടുന്നു, മറ്റൊരു തൊഴിലാളിവർഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം

അതിന്റെ പര്യവസാനം വരെ കൊണ്ടു പോകാൻ വേണ്ടി ഭൂരിപക്ഷവുമായി നാം ഒന്നിക്കുകയും അവർക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് ഒളിച്ചു കടന്നിരുന്നവരും മുകപ്പുകൊടിയെ എതിർക്കാനായി “മുകപ്പുകൊടികൾ” വീശിയിരുന്നവരുമായ ബൂർഷവാ പ്രതിനിധികളുടെ ഈ എല്ലാ “മാന്ത്രിക ശക്തിയുള്ള രക്ഷാകവചങ്ങൾ” ജെല്ലാ തന്നെ കരേന്ദാർ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായിരുന്നു അവർ തിരിച്ചുവിട്ടിരുന്നത്. അതായത്, തങ്ങളുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റേ തൊഴിലാളിവാർഗത്തെ വീര്യയമാക്കാൻ വിവിധ സംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ ചില നേതൃത്വസ്ഥാനങ്ങൾ അവർ പിടിച്ചുപറ്റുകയും നമ്മുടെ മേൽ സർവ്വാധിപത്യം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ നമുക്ക് വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതായും ഈ ബൂർഷവാ പ്രതിനിധികളെ മറിച്ചിടേണ്ടതായും ഉണ്ട്. “മുകപ്പുകൊടികൾ” വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവരുടെ മുകപ്പുകൊടിയോടുള്ള എതിർപ്പാണ് പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് ഒളിച്ചുകടന്ന ബൂർഷവാ പ്രതിനിധികളുടെ ഒരു മുഴച്ചുനീല്ക്കുന്ന സ്വഭാവവിശേഷം.

എങ്ങിനെയാണ് നമുക്കവരെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുക? “ചെയർമാൻ മാവോവിന്റെ കൃതികൾ പഠിക്കുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷണങ്ങൾ പിന്തുടരുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുക” വഴിമാത്രമേ ഇത് സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ.

ഇന്നത്തെ യുഗത്തിലെ മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയാണ് മാവോസെതൂൺ ചിന്ത. അത് അതിന്റെ മൂലധന ഭരണത്തിലേക്കുവന്ന ചൈതന്യമുള്ള മാർക്സിസം-ലെനിനിസമാണ്. സഖാവ് മാവോസെതൂൺന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും ആകാശത്തിലെ സൂര്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും അനന്തമായ ചലനത്തോടും, ഭൂമിയിലെ നദികളുടേയും അരുവികളുടേയും അവസാനമില്ലാത്ത പ്രവാഹത്തോടും നമുക്ക് ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. സഖാവ് മാവോസെതൂൺന്റെ കൃതികൾ നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനത്തിനും വേണ്ടുന്ന ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിദ്ദേശങ്ങളാണ്. കറാൾ മാവോസെതൂൺ ചിന്തക്ക് പിന്തുണ നൽകുകയും അതിനനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതിലാണ്, മാർക്സിസം ലെനിനിസവും തിരുത്തൽവാദവും തമ്മിലും, വിപ്ലവവും പ്രതിവിപ്ലവവും തമ്മിലും ഉള്ള വിഭേദനരേഖ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

മാവോസെതൂൺ ചിന്തക്ക് നിരക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനേയും നാം ശരിവെക്കുകയും അവയെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മാവോസെതൂൺ ചിന്തയെ എതിർക്കുന്നതാരായാലും ശരി, അയാളുടെ സ്ഥാനം എത്ര ഉയർന്നതായാലും അയാളുടെ “പ്രശസ്തി”യും “അധികാര”വും എത്ര വമ്പിച്ചതായാലും ശരി, നാം നിർദ്യം അയാൾക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യുന്നതും അയാളെ മാർച്ചിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

പാർട്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്ന ബൂർഷവാസിയുടെ പ്രതിനിധികളെ കണ്ടാൽ “ഭീമാകാരമുള്ള” വശാണെന്ന് തോന്നും, പക്ഷെ വസ്തുവ

ത്തിൽ മറ്റൊരാൾ പിന്തിരിപ്പനാരെപ്പോലെ അവരും വെറും കടലാസ്സ് പുലികൾ മാത്രമാണ്.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിൽ മാവോസെതുടങ്ങി ചിന്ത അതിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന മൗലികമായ ഒരു ഉപകരണമാണ് (സ്റ്റിയറിംഗ് ഗിർ) തൊഴിലാളികളും കർഷകരും സൈനികരുമാകട്ടെ അതിന്റെ മുഖ്യശക്തിയുമാണ്. കാര്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുകൊണ്ട് നമുക്ക് തീർച്ചയായും എല്ലാത്തരം ഭീകരസ്വത്വങ്ങളേയും പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിൽ ഒന്നിനെത്തുടർന്ന് മറ്റൊന്നായി വിജയങ്ങൾ നേടാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്.

പാർട്ടിവിരുദ്ധരായ “മുള്ളട്ടു കുടുംബഗ്രാമത്ത്”ന്റെ നിഗൂഢ സംഘത്തെ നാം തുറന്നു കാട്ടുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, രാജ്യത്തിനുള്ളിലെ ഭൂവുടമസ്ഥതയും ധനികകർഷകരും പ്രതിവിപ്ലവകാരികളും ദുഷിച്ചു വ്യക്തികളും വലതന്മാരും, അതേസമയം വിദേശത്തുള്ള സാമ്രാജ്യവാദികളും, തീരുത്തൽ വാദികളുമെല്ലാം തന്നെ വിദ്വേഷത്തോടേയും ആഹ്ലാദത്തോടേയും ചില നേട്ടങ്ങളുപയോക്താക്കൾ നേടിക്കളയാമെന്ന് ചിന്തിച്ചു പോകുകയാണ്. നാട്ടിനുള്ളിലും പുറത്തും ഉള്ള പിന്തിരിപ്പൻമാരോട് ഞങ്ങൾക്ക് പരയാനുള്ളത് നിങ്ങൾ ഒരു കഴുതയെപ്പോലെതന്നെ മൂലന്മാരാണ് എന്നമാത്രമാണ്. പാർട്ടിവിരുദ്ധരായ “മുള്ളട്ടു കുടുംബഗ്രാമ”ക്കാരെ നിഗൂഢസംഘത്തെ തുറന്നുകാട്ടുന്നതിലും അവരെ വിമർശനത്തിന് വിധേയരാക്കുന്നതിലും എല്ലാ ഭീകരസ്വത്വങ്ങളേയും തുത്തെയുന്നതിലുമുള്ള ഞങ്ങളുടെ കരേന്ധതയോടും, നമ്മുടെ പാട്ടിക്കുള്ളിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനുള്ളിലും ഉള്ള നിങ്ങളുടെ ഏജൻഡാക്കൾ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയും നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആശങ്കകളുമായി ആ “ടൈംബോബ്” നീക്കം ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. മഹത്തായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം ആഴത്തിൽ വികസിക്കുന്നതോടൊപ്പം രാജ്യം മുഴുക്കെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ മാവോസെതുടങ്ങി ചിന്ത കൂടുതൽ ദൃഢമായി ഞങ്ങൾ വേരോട്ടിക്കുന്നതും തീരുത്തൽ വാദത്തിന്റെയും മുതലാളിത്ത പുനഃസ്ഥാപനത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരാളാറിന്റെയും വേരുകൾ പൂർണ്ണമായും പിഴുതെറിയുന്നതുമാണ്. ബുദ്ധിമുട്ടായ കഴുതകളെ, പരിത്രം നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നതാണ്.

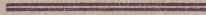
ഞങ്ങൾ എല്ലാ ബുദ്ധി ജീവികളേയും ആക്രമിക്കുകയാണെന്ന കള്ളം നാട്ടിനുള്ളിലും പുറത്തുമുള്ള പിന്തിരിപ്പനാർ പരത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധമാണ്, ചൈനയുടെ മഹത്തായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം നേരിട്ടെതിർക്കുന്നതും. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ബോർഡ് പൊക്കിപ്പിടിക്കുകയും അതിന്റെ മറവിൽ നിന്നു കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ പരക്കുകൾ വ്യാപാരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്ന ദുഷിച്ച മനുഷ്യരാണ് അതെതിർക്കുന്നതും. ഒരു കൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങുന്ന പാട്ടിവിരുദ്ധരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരും പ്രതിവിപ്ലവകാരികളുമായ ബുഷ്പാ ബുദ്ധി ജീവികളെയാണ്. പഴയ സമുദായത്തിൽനിന്നും വന്ന ബുദ്ധി ജീവികളുടെ വലിയ വിഭാഗങ്ങളെ

സംബന്ധിച്ചിട്ടത്തോളം ഞങ്ങളുടെ നയം അവരുമായി കനിക്കുകയും അവർക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുകയും പുനർവാർത്തകളെയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അങ്ങിനെ മഹത്തായ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിനിടയിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗബുദ്ധിജീവികളുടെ അണികൾ ചിട്ടയോടെ വളന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

വിപ്ലവകാരികളായ ജനങ്ങളെ, മാവോസേതുങ് ചിന്തയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇനിയും കൂടുതൽ അടുപ്പത്തിൽ നാമെല്ലാം യോജിക്കുക !

മാവോ സേതുങ് ചിന്തയുടെ മഹത്തായ രക്തപതാകയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന്റെ മഹത്തായ രക്തപതാകയും ഉയരത്തിൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് വിജയശ്രീലാളിതമായി നമുക്കെല്ലാം മുന്നോട്ട് മാർച്ച് ചെയ്യാം!!

മഹത്തായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം നീണ്ടു വാഴട്ടെ !!!

അച്ചടിയിൽ:

ഇന്ത്യൻ കർഷകസായുധസമരം
ഉൾക്കൊള്ളുന്ന

— വീക്കിംഗ് റവ്യൂ.
(ഫിബ്രുവരി, 1970)

പേജ് : മൂന്നു

In Print:

Indian Peasant
Armed Struggle Intensifies

— Peking Review,
(February, 1970)

അദ്ധ്യായം :

ഇന്ത്യയിൽ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ
ഉൽപ്പാദനശേഷി

— പരിഭാഷണം ചെയ്ത
(ഫെബ്രുവരി, 1970)

വില : 25 പ.

in Print :

Indian Research
Annual Strategic Initiatives

— Reviewing
(February, 1970)